

Uchwała nr 1
Zgromadzenia Ogólnego Sędziów
okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu
z dnia 28 czerwca 2018 roku

Zgromadzenie Ogólne Sędziów Okręgu wyraża sprzeciw wobec procedury powoływania sędziów do sądów dyscyplinarnych przy sądach apelacyjnych bez zgody i wiedzy tych sędziów, a także wobec braku transparentności działań Krajowej Rady Sądownictwa w zakresie opiniowania kandydatów do tych sądów.

W ocenie Zgromadzenia arbitralna decyzja organu władzy wykonawczej wobec przedstawiciela władzy sądowniczej podjęta bez zgody a nawet wiedzy sędziego nie da się pogodzić z zasadą podziału i równowagi władz oraz prawa do sądu.

Interpretacja art. 110 a ustawy z 27 lipca 2001 roku o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2018, poz.23) dopuszczająca powołanie sędziego do sądu dyscyplinarnego bez jego wiedzy i zgodny budzi wątpliwości natury konstytucyjnej.

Delegowanie sędziego do wykonywania obowiązków w innym sądzie lub w Ministerstwie Sprawiedliwości bez jego zgody jest niezgodne z zasadą prawa do sądu, niezależnością sądów od innych władz oraz zasadą podziału i równowagi władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Zaangażowanie sędziego w obowiązki dyscyplinarne i konieczność dojazdów do siedziby sądu dyscyplinarnego może wpływać na bieg postępowań w sprawach przydzielonych do jego referatu i naruszać prawo obywateli do sądu zaś brak możliwości odwołania od decyzji organu władzy wykonawczej sprawia, że decyzja ministra sprawiedliwości - jako organu władzy wykonawczej - ma charakter arbitralny wobec władzy sądowniczej.

Uchwała nr 2
Zgromadzenia Ogólnego Sędziów
okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu
z dnia 28 czerwca 2018 roku

Zgromadzenie Ogólne Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu stwierdza, że przepisy wprowadzone ustawą z dnia 12 kwietnia 2018 roku o zmianie ustaw – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r., poz.808) nie przywróciły przewidzianego w Konstytucji stanu równowagi między władzami ustawodawczą, wykonawczą oraz władzą sądowniczą istniejącego w ustawowym porządku prawnym przed zmianami wprowadzonymi ustawami:

1) z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r., poz.5), co do przepisów które:

- powodują przeniesienie w stan spoczynku sędziów Sądu Najwyższego wbrew ich woli poprzez regulację, iż dalsze pozostanie w czynnej służbie sędziego wymaga zgody przedstawiciela władzy wykonawczej oraz skrócenia i wygaszenia określonej w Konstytucji kadencji Pierwszej Prezes Sądu Najwyższego i uzależnienia dalszego sprawowania tej funkcji także od zgody przedstawiciela władzy wykonawczej,

2) z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz.3), co do przepisów które:

- skróciły i wygasiły określoną w Konstytucji kadencję sędziów członków Krajowej Rady Sądownictwa,

- pozbawiły wszystkich sędziów czynnego prawa wyborczego członków Krajowej Rady Sądownictwa wybieranych spośród sędziów,

- spowodowały, że piętnastu członków Krajowej Rady Sądownictwa, których zgodnie z Konstytucją powinni i mają prawo wybrać sędziowie spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych zostali powołani w 2018 roku przez Sejm RP – władzę ustawodawczą z pominięciem tego wymogu Konstytucji,

3) z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz.1452), co do przepisów które między innymi:

- nadały ministrowi sprawiedliwości uprawnienie do arbitralnego powoływania prezesów sądów, a przez okres sześciu miesięcy arbitralnego odwoływania prezesów sądów bez konieczności uzasadniania tego rodzaju decyzji,
- pozbawiły samorząd sędziowski jakiegokolwiek wpływu na powoływanie i odwoływanie prezesów sądów przez usunięcie obowiązku zasięgnięcia przez ministra sprawiedliwości opinii, co do osoby kandydata do powołania na stanowisko prezesa sądu albo co do jego odwołania.

Zgromadzenie stwierdza, że brak równowagi władz, do którego doszło po wprowadzeniu zmian w przepisach i faktyczne pozbawienie samorządu sędziowskiego oraz Krajowej Rady Sądownictwa wpływu na powoływanie przez ministra sprawiedliwości prezesów sądów doprowadziło do aktualnej sytuacji, jaka zaistniała na przykład w Sądzie Okręgowym w Krakowie, którą obrazują uchwały samorządu sędziowskiego tego Sądu.

Powołanie prezesa sądu przez ministra sprawiedliwości we współdziałaniu z samorządem sędziowskim jest właściwym sposobem obsadzenia tej funkcji osobą obdarzoną wymaganymi i oczekiwanymi kwalifikacjami, w tym zdolnością do koncyliacyjnego zarządzania i kierowania sądem wspólnie z innymi organami sądu oraz samorządem sędziowskim.

Zgromadzenie Ogólnego Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu wzywa przedstawicieli władz ustawodawczej i wykonawczej do podjęcia działań, w celu przywrócenia złamanej równowagi między władzą sądowniczą, a władzami ustawodawczą i wykonawczą poprzez wyeliminowanie regulacji prawnych budzących istotne wątpliwości, co do ich zgodności z Konstytucją, jak też przywrócenia obowiązków władzy wykonawczej w zakresie współdziałania z samorządem sędziowskim.

Uchwała nr 3
Zgromadzenia Ogólnego Sędziów
okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu
z dnia 28 czerwca 2018 roku

Jako sędziowie Sądów okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu, solidaryzując się z działaniami podejmowanymi przez asystentów sędziów i pracowników zatrudnionych w Sądzie Okręgowym w Radomiu oraz sądów okręgu radomskiego, wyrażamy niepokój w związku z utrzymującym się niskim poziomem wynagrodzeń tej grupy zawodowej.

Obecna wysokość uposażeń asystentów sędziego oraz pracowników zatrudnionych w okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu nie stanowi wynagrodzenia adekwatnego do stawianych im wymogów, zarówno w zakresie posiadanych kwalifikacji, odpowiedzialności, jak i obciążenia obowiązkami, których zakres ulega ciąglemu poszerzeniu. Utrzymywanie płac na tak niskim poziomie od wielu lat z powodu oszczędności budżetowych skutkuje ich realnym obniżeniem w związku ze zjawiskiem inflacji, jest krzywdzące i nie znajduje obecnie żadnego uzasadnienia, prowadząc do pauperyzacji tej grupy zawodowej. Oczywistym jest, że dla prawidłowego wykonywania wymiaru sprawiedliwości konieczna jest profesjonalna kadra pracowników sądowych, bez których funkcjonowanie sądów nie byłoby możliwe. Właściwy poziom płac jest jednym z ważniejszych elementów zapewniających stabilizację i wpływających bezpośrednio na motywację pracowników, co z kolei znajduje odzwierciedlenie w sprawności sądów.

Na powyższe zwrócił także uwagę Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu postanowienia z dnia 11 lutego 2015 roku w sprawie P 44/13 wskazując, że wieloletni brak waloryzacji wynagrodzeń pracowników sądów i kuratorów sądowych budzi niepokój z punktu widzenia realizacji zasad i wartości konstytucyjnych.

Brak wzrostu wynagrodzeń asystentów sędziów i pracowników sądów w sytuacji odnotowywanego wzrostu wynagrodzeń w sferze przedsiębiorstw wpływa demotywująco na pracowników, którzy wykonują ciężką i odpowiedzialną pracę niezbędną do prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Zwiększająca

się różnica pomiędzy poziomem wynagrodzeń asystentów sędziów i pracowników sądów, a poziomem wynagrodzeń pozostałych grup zawodowych zaczyna mieć destabilizujący wpływ na pracę sądów okręgu radomskiego.

W tym stanie rzeczy konieczne jest podjęcie przez Prezesa Sądu Okręgowego w Radomiu, a także Prezesów Sądów Rejonowych w Grójcu, Koźniewicach, Lipsku, Przysusze, Radomiu, Szydłowcu i Zwoleniu realnych działań zmierzających do znaczącej poprawy sytuacji materialnej asystentów sędziów i pracowników sądów zatrudnionych w sądach okręgu radomskiego, tak aby ich wynagrodzenie oscylowało na poziomie odpowiadającym potrzebom i oczekiwaniom społecznym w zakresie realizacji zadań powierzonych tej grupie zawodowej.